

Beje, aug. 1. 1847.

Édes Lelcem Teimorám!

Sohse confundáld magad hogy ismét sárga papíron írt hoz,
Zöld; sárgasághoz sem Lelcem sem posztán nincs, és nem
is tartozom azon „pende holdszög-levélnek” köze hit a híres
világfogydalomban valóra színtlenek, mert az igaz hogy
elég bajom van, elég hiúság az édes bájával, de a kérem
hogy petyergő piavát lennél, inkább ellátásulodban magamra
s - neje! hanem sárga papíronnak egyetlen egy olda az
hogy nem sárga nincs; és így hírem mindegy megmond.

Valarivól az hallomam hogy te egyen mernőlsz
Kérvélkedésnél, és most el is hírem mert nagyon jó
tudrú kalkulálni, előre kifizetendő: menüi postapénzre csatol
ki leteleit. Már édes barátom kámaidbéli nagy jánas,
Lagortas muszáj meg törekszem kamaszok felvételéhez,
s postáink arányát összehasonlításában, de itt ne! mert ne
nem még odolig az sem jünni esembe, hogy postán jönnék-e
leveleim vagy hányon*? elég nelem az hogy jönnék, hogy
nelem az az igen igen nagy örömet kerekmet. Grat te enj édes
jófiú, nem látszálak ugyan soha, nem is tudom mikor látszál,
gar annyit tudok: hogy hazudol! Jaj nelem és neled, ha
nem olyan vagy, minőnek én képrelesembe kéréngálkálak,
és melly képhet az ömlesztésig hozzá is hozom már Lelcem.
Kerrem hízen lehes is szabad is csigálkálni! Látsd Persi
fivel is így ömlesztésem s barátokom én meg egy
kor, és mind az előző látszál egy mást és ömlesztésem

* az az engedj meg, az igen is nelem elre hogy nem hányon jánas.

ugrós, én úgy rávágtam kesztyűmmel (hacsakmas kesztyűim vannak:) farára a magyar nádágra, hogy az rögtön kikapad. erre azt mondát Epejsem a jelenlétől hogy valami omen, igaz is, hogy ha lehet most is egymás seggie verünk, de minthogy nem aram al-rehünttel, hanem gyíriünttel kapos, rodrus egymásba, jól vagyon a dolog!

É, ha most se valahogy a nyaramba ugránál, velle is azt kéne; az az hogy most alig sepekre ki a nádágra ücsözni alass, mert igen csekül vagyok, egy pár hét óta kére, geszedem, köbbes vagyok benne, mint a pabádában; no de még elmúltak ha arar, ha nem arar én mielő el, - 3 exrel gíri.

Sándor kaszálásban van, kecskák kapcsán köle letelek, a tiédet egyúttal, így: hogy nem sefélekhez a prenisében kérvint gyere, hogy én estessen ösre, men tüli jobb zoretis aruigy; és ő megnyugfrit beune, és igen helyesen, 8-1 lepr, tess a nagy nap! Vsem aúfja meg öles! ha minde az én állásomtól függene, úgy tudom iszenem hogy.....!

Beleg vagyok tehát haráim! és bel jó volna egy ki feleség! jó birony! hanem lárd úgy vagyok vele, mint a origány a runyhóval, sélben megestüzt hogy felepi, 1 nyár, bom elre ágában jines aram a dolog, mihely jó melig van. A feleség hírszed "feles ég" jól van se jobban tudod min én; de hátha "fele se ég" akkor baj dolog.

En' nem iszórám a nő életől, csak bellem zserina való nem kapos, minig kéfütöt nőülmi, 1 minig abba marad; 1 hidd és edes Janerim bolibg vagy, ki nő életétől úgy befélek min kéfélek, én az életben azt kapafaltam hogy jó igen jó ember nem úgy van min se, 1 effen

assól kassor én, hogy nem jól sült el; akkor annál nepe
nered' élek! Meglehet hogy nincs igazam! de nezem valánál
barátom Zsoltai Katalinján özménél, s mindig így gyöngé
szememénjénél kaparintalám a nőket; erre se ass mondhasod:
mórtól ne iséljek, hisz kánálra valánál képesek, és meg lehet
igazod van, de minden késésem még sem onlt el. Kreniseélen
kegyesem (csas halvinipa pap) nem enged a jobb nevelésü és mő
diar rős késésednem; a his hzetnét nem jöi hozzá, a hi
korrám jöune nem peresem. Sajátaság allapot! Afrik be,
vált és imádó jó nőket, mert ritkaság!

Arvitésemem bayusi és kadei van; ebben senim
rülönös ne tess; én hzetem karamas nemresem, de puszán az
atilla dolmaingra nem avd felemis, amiben assól se vonarodtam
volna hogy abban sajátja Thorabás, hanem akkor épen Kabás
^{vole} sajátja, léülkem, s minek az egész.

+ Pesöpi felkér az Éleleperken jövőre, nem is
vonarodtam; auzi olvétel igaz: hogy Jótaynas dolgom fo
gor, de hogy Jménék is nem rülös-e azis kebekőba egy és
verses, még birnyonan nem tudom; bonyolodott viszonyaim
vannak Jménék, auzat keféjlesztől függ az usoltó.

+ En nem halványodom a pénzt, de böseghen nem
vagyok, s gyatraan igen nagy fruktégem van rá; ért érke
ted, mindu tudod, hogy pegény kolonista pap vagyok, és
mindenket felül új gorda! Na én kirárolagnam Jótaynas
ivó, kereset minden nőben 7 ft 30 ft, s mi az? É Többs
nem hzerkelek, pedig ^{happos} amya is fruktégem volna gyatraan; mi
goda jellemzéseség volna abban: mind tessőket ism? Senim! Be
güleses keses-mód! Amiben a dolgg bövebb fejleménye mutat,
ja meg a dolgos. Barátom! Sajátalmasan fogod megösmerni meg
hogy az ivadalomban vásárolu vagynak; sajátalom hogy így
van, de nincs más kép; egyebekben engem adon zavarni kavaró
van, de nincs más kép; egyebekben engem adon zavarni kavaró

mindig, az megtört nem hoztam, nem tudom. 259

Ad vocem pira. Megszeptad-e már Tolócia, azon lapra
sa igaz juralomdij,? és mennyi? én még egy fillér sem le-
tam. - Ióe kizseles-peldány se. Isten élhesse őle! Persze
az mondta: Ő nem fog pályázni kécsy mániara, s hogy se sem,
s gerint egyiránt sem. Majd jö'lek Garaynak! Tard Zava,
mas lisorban, de előre megmondom neked hogy ő fog nyerni!
Pretném tudni, mi kassza te ezen mostani Bosnyák
Lőpáról?

En' idős Janusban most ugy hozván nem
dolgozom feminis; lekegyet is vagyos, mas-proien foglat,
kodással is elvagyos öntve: szemlölő papi vizsgálóra
kiálhasarlan orokba rendzer, hogy is tekenet vizsgálora
u emulend; késs rendes pap vagyos, és vely vizsgálora
álljár ki (vésségivül hogy jó' lehet-e papnak?) nem
nagy osszabaság er!

Élet pedig barátom, magányosan, ridegen, papnak
saimról elfigesclen, most eret egytől egytől vepet ellérő
gem, hogy rendkívülieg, minden. Rápláurodás nétrül lettan
pappa; totalgát barátom nelem e sorány rendes!

Most pedig mincán a kedres Románusfura
biranyoná' sezem hogy jobb legyen vagyos (ha nem jö'lek)
Pecófinél: csolollat jivimből lettemböl beuneredes,
adja az ur isten hogy minél elbb lathassalak jivmül
jivne is beuneredes; addig is áldommal legyen az uról,
ohajtja igazán Gyese barátosod

Tompacsiházy
B